

28.5.2012

Dnro 3787/4/10

Ratkaisija: Oikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Oikeusasiamiehensihteeri Anu Rita

TUTKINTAVANGIN SELLIN ULKOPUOLINEN TOIMINTA

1 KANTELU

Kantelija arvosteli 23.10.2010 oikeusasiamiehelle osoittamassaan kirjeessä - - - vankilaa siitä, että hän joutui 23.7.2010 alkaen tutkintavankina ollessaan asumaan matkasellissä ja että hänellä ei ollut mahdollisuuksia vapaa-ajantoimintoihin tai muuhun toimintaan. Kantelija katsoi tulleen kohdelluksi eriarvoisesti kuin epäilty rikoskumppaninsa, jotka sijoitettiin vankilassa heti osastoille 2 ja 3.

- - -

3 RATKAISU

3.1 Vankilan selvitys

Käräjäoikeus oli määrännyt kantelijalle yhteydenpitorajoituksia. Ensin siten, että yhteydenpito muihin henkilöihin kuin avustajaan oli rajoitettu ja 19.8.2010 alkaen siten, että yhteydenpitorajoitus kohdistui hänen kahteen epäiltyyn rikoskumppaniinsa, jotka myös olivat - - - vankilassa tutkintavankeina. Kantelija sijoitettiin 23.7.2010 vastaanotto-osastolle, jonne ne tutkintavangit, joilla on yhteydenpitorajoituksia muihin tutkintavankeihin, ensisijaisesti sijoitetaan. Hänet siirrettiin 23.11.2010 osastolle 3, selvityksen mukaan heti, kun varmistui, ettei siirto vaaranna tutkintavankeuden tarkoitusta.

Kantelijan epäillyt rikoskumppanit, joihin hän ei saanut pitää yhteyttä, oli sijoitettu vankilan osastoille 2 ja 3, jotka ovat suljettuja osastoja ja jonne tutkintavankeja toissijaisesti sijoitetaan. Vastaanotto-osastolla, jossa kantelija oli, ainoat toiminnot ovat ruokailu, päivittäinen tunnin ulkoilu ja puhelinsoitot. Hän ei voinut osallistua vankilan yhteiseen virike- ja työtoimintaan vastaanotto-osastolle sijoittamisensa aikana, koska se olisi vaarantanut käräjäoikeuden määräämien yhteydenpitorajoitusten toteutumisen. Selvityksen mukana vankilalla ei ole mahdollisuutta järjestää yksilöllistä työ- ja viriketoimintaa.

Eriarvoista kohtelua koskevan väitteen osalta vankila toteaa, että yksi kolmesta epäillystä oli tutkintavankeuden tarkoituksen turvaamiseksi sijoitettava vastaanotto-osastolle ja että yhdenvertaisuuden periaatetta ei voida aina yhteydenpitorajoitusten vuoksi toteuttaa.

3.2

Oikeusohjeita

Tutkintavankeuslaissa säädetään seuraavaa.

1 luku

Tutkintavankeuden toimeenpanon yleiset periaatteet

3 §

Tutkintavankeuden tarkoitus

Tutkintavankeuden tarkoituksena on turvata rikoksen esitutkinta, tuomioistuinkäsittely ja rangaistuksen täytäntöönpano sekä estää rikollisen toiminnan jatkaminen.

4 §

Tutkintavankeuden toimeenpanolle asetettavat vaatimukset

Tutkintavangin oikeuksia ei saa tämän lain säännösten nojalla rajoittaa enempää kuin tutkintavankeuden tarkoitus, tutkintavankeudessa pitämisen varmuus ja vankilan järjestyksen säilyminen välttämättä vaativat.

5 §

Tutkintavangin kohtelu

Tutkintavankeja on kohdeltava oikeudenmukaisesti ja heidän ihmisarvoaan kunnioittaen.

Tutkintavankeja ei saa ilman hyväksyttävää syytä asettaa keskenään eri asemaan rodun, kansallisen tai etnisen alkuperän, ihonvärin, kielen, sukupuolen, iän, perhesuhteiden, sukupuolisen suuntautumisen, terveydentilan, vammaisuuden, uskonnon, yhteiskunnallisen mielipiteen, poliittisen tai ammatillisen toiminnan taikka muun henkilöön liittyvän syyn perusteella.

Alle 21-vuotiaina rikoksensa tehneiden nuorten tutkintavankeutta toimeenpantaessa on kiinnitettävä erityistä huomiota vangin iästä ja kehitysvaiheesta johtuviin tarpeisiin.

4 luku

Toiminta

1 §

Toimintaan osallistuminen

Tutkintavanki ei ole velvollinen osallistumaan vankilan järjestämään tai hyväksymään toimintaan. Jos tutkintavanki haluaa osallistua toimintaan, siihen on mahdollisuuksien mukaan varattava tilaisuus.

Jos tutkintavanki osallistuu toimintaan, ennen toiminnan aloittamista on sovittava toimintarahan perusteista. Toimintaan osallistumisesta tehdään erillinen päätös.

Tutkintavangille ei saada antaa vankeuslain 8 luvun 6 §:ssä tarkoitettua lupaa siviilityöhön eikä saman luvun 9 §:ssä tarkoitettua opintolupaa tai lupaa valvottuun ulkopuoliseen toimintaan. Tutkintavankia ei saa myöskään sijoittaa viimeksi mainitussa pykälässä tarkoitettuun ulkopuoliseen laitokseen.

7 luku

Vapaa-aika

1 §

Vapaa-ajan toiminta

Tutkintavanki saa osallistua vapaa-ajan toimintoihin ja viettää vapaa-aikaa yhdessä muiden vankien kanssa.

Osallistuminen voidaan kieltää tai sitä rajoittaa, jos tutkintavanki:

1) suorittaa 10 luvun 4 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua yksinäisyysrangaistusta; taikka

2) on 10 luvun 14 §:ssä tai 13 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettujen toimenpiteiden kohteena.

Tutkintavangilta, joka on päihtynyt tai joka häiritsee vapaa-ajan toimintaa taikka vaarantaa vankilan järjestystä tai turvallisuutta, voidaan evätä oikeus osallistua vapaa-ajan tilaisuuteen.

2 §

Uskonnonharjoitus

Tutkintavangilla on oikeus osallistua vankilassa järjestettyihin jumalanpalveluksiin, hartaushetkiin ja muihin hengellisiin tilaisuuksiin, jollei:

- 1) tutkintavanki suorita 10 luvun 4 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua yksinäisyysrangaistusta; taikka
- 2) tutkintavanki ole 10 luvun 14 §:ssä tai 13 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitetun toimenpiteen kohteena.

Tutkintavangilta, joka on päihtynyt tai joka häiritsee 1 momentissa tarkoitettua tilaisuutta taikka vaarantaa vankilan järjestystä tai turvallisuutta, voidaan evätä oikeus osallistua tilaisuuteen. Jos tutkintavanki ei saa osallistua yhteisiin tilaisuuksiin, hänen mahdollisuudestaan uskonnonharjoitukseen on huolehdittava muulla tavoin.

Tutkintavangille on annettava mahdollisuus tavata oman uskontokuntansa sielunhoitajaa tai muuta edustajaa.

3 §

Kirjasto

Tutkintavangille on varattava riittävän usein pääsy vankilan kirjastoon tai mahdollisuus käyttää yleisiä kirjastopalveluita. Tutkintavankeja on ohjattava kirjaston käytössä. Edellä 3 luvun 2 §:ssä ja tämän luvun 2 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tutkintavankien kirjastopalveluista on huolehdittava muulla tavoin.

13 luku

Turvaamistoimenpiteet ja voimakeinojen käyttö

1 §

Turvaamistoimenpiteet

Turvaamistoimenpiteitä ovat yhteydenpidon rajoittaminen, sitominen, tarkkailu, eristämistarkkailu ja tutkintavangin pitäminen erillään sen mukaan kuin tässä luvussa säädetään.

Turvaamistoimenpiteiden sijasta on pyrittävä käyttämään ensisijaisesti muita kuin vapautta rajoittavia keinoja tutkintavangin rauhoittamiseksi tai rikoksen tai vaaraa aiheuttavan tapahtuman estämiseksi.

Tutkintavangin yhteydenpidon rajoittamisesta säädetään pakkokeinolaissa.

TVL:n 16 luvun 1 §:n 1 momentin 6) kohdan mukaan tutkintavankeuden toimeenpanossa sovelletaan vastaavasti, mitä vankeuden täytäntöönpanon osalta säädetään vankeuslain 11 luvun 1 §:ssä vapaa-ajan toiminnasta, 3 §:n 1 momentissa uskonnollisten tilaisuuksien järjestämisestä ja 4 §:n 1 momentissa kirjastoista.

Myös tutkintavankeuslain 7 luvun 1 §:n esitöissä (HE 263/2004, s. 223) todetaan myös, että vankilan velvollisuudesta järjestää vapaa-ajantoimintoja säädetäisiin vankeuslain 11 luvun 1 §:ssä.

Vankeuslain 11 luvun 1 §:n mukaan vankilassa on järjestettävä vankilan oloihin soveltuvaa vapaa-ajan toimintaa. Vankilan ulkopuolisille henkilöille, yhteisöille ja säätiöille voidaan antaa lupa järjestää vankilan oloihin soveltuvaa vapaa-ajan toimintaa. Vangeille on annettava tilaisuus osallistua vapaa-ajan toiminnan suunnitteluun ja järjestämiseen. Harrastustoiminnassa vankeja on ohjattava ja neuvottava.

Pakkokeinolain 1 luvussa säädetään seuraavaa.

18 b §

Yhteydenpidon rajoittaminen

Esitutinnan ollessa kesken voidaan rajoittaa tutkintavangin yhteydenpitoa muuhun henkilöön, jos on perusteltua syytä epäillä, että yhteydenpito vaarantaa tutkintavankeuden tarkoituksen. Yhteydenpitoa voidaan rajoittaa myös syyteharkinnan ja oikeudenkäynnin ollessa kesken, jos on perusteltua syytä epäillä, että yhteydenpito vakavasti vaarantaa tutkintavankeuden tarkoituksen.

Yhteydenpitoa tutkintavankeuslain (768/2005) 8 luvun 4 §:ssä tarkoitetun asiamiehen kanssa ei saa rajoittaa. Yhteydenpitoa lähiomaisen, muun läheisen taikka tutkintavankeuslain 9 luvun 7 §:ssä tarkoitetun edustuston kanssa saadaan rajoittaa ainoastaan rikoksen selvittämiseen liittyvistä erityisen painavista syistä.

Yhteydenpitorajoitus voi sisältää rajoituksia kirjeenvaihtoon, puhelimen käyttöön, tapaamisiin tai muihin yhteyksiin vankilan ulkopuolelle taikka yhdessäoloon tietyn tutkintavangin tai tiettyjen tutkintavankien taikka tietyn vangin tai tiettyjen vankien kanssa. Yhteydenpitoa ei saa rajoittaa enempää eikä pitempään kuin on välttämätöntä.

Yhteydenpidon rajoittamisesta päättää vangitsemisvaatimuksen tekijän, syyttäjän tai vankilan johtajan esityksestä vangitsemisesta päättävä tuomioistuim. Väliaikaisesta yhteydenpidon rajoittamisesta voi pidättämiseen oikeutetun virkamiehen pyynnöstä päättää myös vankilan johtaja taikka, jos tutkintavanki on sijoitettu poliisin säilytystilaan, pidättämiseen oikeutettu virkamies. Jos tuomioistuim 17 §:n nojalla lykkää pidätetyn vangitsemista koskevan asian käsittelyä, sen tulee kuitenkin päättää pidätetylle määrätyn väliaikaisen yhteydenpitorajoituksen voimassa pitamisestä tai muuttamisesta. Yhteydenpitoa koskeva rajoitus ja sen perusteet on otettava uudelleen käsiteltäväksi 22 §:ssä tarkoitetun vangitsemisasiän uudelleen käsittelyn yhteydessä.

Mitä 1–4 momentissa säädetään tutkintavangin yhteydenpidon rajoittamisesta, sovelletaan vastaavasti pidätetyn ja kiinni otetun yhteydenpidon rajoittamiseen.

3.3

Kannanotto

Vankilan velvollisuus on tuomioistuimen päätöksen perusteella ollut estää kantelijan yhteydenpito samaan vankilaan hänen kanssaan määrättyihin kanssaepäiltyihin. Tällöin on selvää, ettei häntä ole voitu sijoittaa samalle osastolle näiden henkilöiden kanssa. Vankilan selvityksestä saa käsityksen, ettei tutkintavankeja - - - vankilassa sijoiteta muille osastoille kuin niille, joilla kantelija ja hänen kanssaepäilynsä olivat. Näin ollen kantelijan sijoittamiselle ei vankilan eri osastojen avoimuus ja luonne huomioon ottaen ole ilmeisesti ollut vaihtoehtoja. En voi moittia vankilaa sijoittamisratkaisusta. Kantelijan hyvin suljetut olosuhteet sekä vapaa-ajan toimintojen ja muiden toimintojen puute on sen sijaan ongelmallista. Käsittelen tätä jäljempänä.

Kantelija on ollut neljän kuukauden ajan vankilan vastaanotto-osastolla. Asiassa ei ole selvitetty, millaiset asuinolosuhteet - - - vankilan vastaanotto-osastolla on. Laillisuusvalvonnassa on vakiintuneesti katsottu, ettei vankeja tule sijoittaa asumaan sellisiin, jotka on tarkoitettu vain lyhytaikaiseen sijoittamiseen tietyssä tarkoituksessa ja tietyissä tilanteissa, esimerkiksi eristysosastolle tai niin sanotulle matkaselliosastolle, koska nämä tilat ja osastot eivät yleensä kalustukseltaan, muulta varustukseltaan ja toiminnoltaan vastaa sitä, mihin tutkintavangeilla ja vangeilla lainsäädännön mukaan on oikeus. Tutkintavangeilla ja vangeilla tulisi asuinsellissään olla muun muassa normaali sellikalustus, mahdollisuus television ja radion seuraamiseen sekä muu tavanomainen asuinsellin varustus. Kun kantelija ei kuitenkaan ole tältä osin tuonut esiin epäkohtia, en ole ryhtynyt selvittämään näitä sellin fyysisiä olosuhteita - - - vankilan vastaanotto-osastolla.

Kantelija on ollut neljä kuukautta ilman mitään vapaa-ajantoimintoja tai muitakaan toimintoja. Ilmeisesti hänen on osaston päiväjärjestyksen puitteissa kuitenkin ollut mahdollista olla tekemisissä osaston muiden vankien kanssa, oman kirjoituksensa mukaan ainakin ruokailun aikana.

Tuomioistuimen määräämä pakkokeinolakiin perustuva yhteydenpitorajoitus samaan vankilaan sijoitettuun vankiin tai vankeihin nähden voinee joissakin tapauksissa oikeuttaa ja velvoittaa pitämään vangin erillään vankiyhteisöstä siten, ettei hän voi osallistua vapaa-ajan viettoon yhdessä muiden vankien kanssa. Tutkintavankeuslain 7 luvun 1 §:n esitöiden (HE 263/2004, s. 222) mukaan vapaa-ajantoimintoihin ja vapaa-ajan viettoon osallistumisen kieltäminen tai rajoittaminen ei kuitenkaan olisi tarpeen, jos yhteydenpitorajoitus koskisi ainoastaan yhteydenpitoa vankilan ulkopuoliseen henkilöön.

Tutkintavankeuslaki edellyttää tutkintavankien ihmisarvoista kohtelua. Tutkintavankeuslain ehdoton lähtökohta on, että tutkintavangin oikeuksia ei saa rajoittaa enempää kuin tutkintavankeuden tarkoitus, tutkintavankeudessa pitämisen varmuus ja vankilan järjestyksen säilyminen välttämättä

vaativat. Mielekkään toiminnan puute ja oleminen selliin suljettuna lähes vuorokaudet ympäriinsä on henkisesti raskasta. Kantelijan tapauksessa myös fyysisen kunnon ylläpitäminen on saattanut olla vaikeaa, koska hänellä ei päivittäisen ulkoilun lisäksi ole ollut muita liikuntamahdollisuuksia.

Laissa edellytettyjen vapaa-ajan toimintojen laatu ja laajuus jäävät varsin avoimiksi. Tätä ei kuitenkaan voida tulkita siten, ettei sellin ulkopuolisia vapaa-ajantoimintoja tulisi järjestää tai että ne voivat olla erittäin vähäisiä. Vapaa-ajantoimintojen järjestämisen lisäksi laki edellyttää, että tutkintavangit voivat viettää vapaa-aikaa yhdessä. Tutkintavankien ajankäyttöä koskee myös tutkintavankeuslain 4 luvun 1 §:n 1 momentti. Vaikka tutkintavanki ei sen mukaan ole velvollinen osallistumaan vankilan järjestämään tai hyväksymään toimintaan, osallistumiseen on mahdollisuuksien mukaan varattava tilaisuus, jos tutkintavanki sitä haluaa. Laki ei siis ehdottomasti velvoita vankilaa järjestämään siihen halukkaille tutkintavangeille 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettua työtä, koulutusta tai muuta vastaa toimintaa. Tämä olisi kuitenkin eräs tapa tarjota vangeille mielekästä sellin ulkopuolista toimintaa.

Kidutuksen ja epäinhimillisen tai halventavan kohtelun taikka rangaistuksen estämiseksi toimiva eurooppalainen komitea (CPT) on toistuvasti korostanut, että tutkintavankien tulee voida viettää kohtuullinen aika päivästä, vähintään kahdeksan tuntia, sellinsä ulkopuolella vaihtelevassa ja mielekkäässä toiminnassa (The CPT standards, "Substantive" sections of the CPT's General Reports, October 2006, s. 17).

CPT on korostanut tutkintavankien toimintamahdollisuuksia siinäkin tapauksessa, että heihin on kohdistunut tuomioistuimen määräämiä yhteydenpitorajoituksia. Viimeisimmällä Suomen vierailullaan komitea totesi Vantaan vankilan osalta muun muassa seuraavaa (CPT/Inf (2009) 5, Selonteko Suomen hallitukselle kidutuksen ja epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen estämiseksi toimivan eurooppalaisen komitean (CPT) käynnistä Suomessa 20.–30. huhtikuuta 2008).

Tuomioistuimen päätöksellä eristettyinä olleisiin miespuolisiin vankeihin sovelletun päiväjärjestyksen (CPT: the regime applicable to male prisoners) mukaan heidän ainoa mahdollisuutensa päästä ulos sellistä ja seurustella muiden vankien kanssa oli yhden tunnin päivittäinen ulkoilu, joka tapahtui pienissä ryhmissä kahdessa 60 m² tilassa, jotka sijaitsivat vankilan pääasuinrakennuksen katolla - - - CPT suosittelee, että Suomen viranomaiset ryhtyvät määrätietoisiin toimenpiteisiin tarjotakseen tuomioistuimen eristettäviksi määräämille vangeille mahdollisuuden tarkoituksenmukaiseen toimintaan, joka toimisi vastapainona niille kielteisille vaikutuksille, joita aiheutuu heidän sijoittamisestaan yksinäisrangaistusta muistuttaviin olosuhteisiin (CPT: in conditions akin to solitary confinement). (kohta 81, epävirallinen käännös)

Yhteenvetona voidaan todeta, että huolimatta Vantaan vankilan yrityksistä tarjota tutkintavangeille toimintaa, tässä asiassa on vielä paljon kehitettävää. Osa henkilökunnasta valitti, että turvallisuuteen kiinnitettiin liian paljon huomiota ja toimintaan liian vähän. Tutkintavankien vähäiset toimintamahdollisuudet merkitsevät sitä, että heidän kohtelunsa on tältä osin ankarampaa kuin vankeusvankien, mikä voi pahentaa heidän vankeuskokemustaan. Tämä on ristiriidassa oikeudenkäyntiä odottaviin vankeihin sovellettavan syyttömyysolettaman kanssa. CPT suosittelee, että Suomen viranomaiset lisäävät selvästi pyrkimyksiään tarjota Vantaan vankilassa tutkintavangeille (erityisesti naisille ja nuorisovangeille) heidän tarpeitaan ja oikeudellista asemaansa vastaavia toimintoja. (kohta 87, epävirallinen käännös)

Kantelijan tilanteen osalta totean, että yhteydenpitorajoitus koski vain kanssakäymistä. Hänen on oman kertomansa mukaan ollut sallittua olla kanssakäymisessä oman osastonsa vankien kanssa. Lisäksi yhteydenpitoon vankilan ulkopuolisiin henkilöihin ei tutkintavankeuden alussa olleen lyhyen jakson jälkeen kohdistunut rajoituksia. Näin ollen yhteydenpitorajoitusten kannalta ei ymmärtääkseni olisi ollut estettä sille, että kantelijalla olisi ainakin oman osastonsa puitteissa ollut mahdollisuus huomattavasti toteutunutta laajempaan sellin ulkopuoliseen aikaan ja toimintaan. Nähdäkseni osaston ulkopuolisellakaan toiminnalle ei olisi ollut estettä, jos toiminta olisi järjestetty eri aikaan vankilan muiden osastojen, tai ainakin osastojen 2 ja 3, kanssa.

Vankilan selvityksen mukaan vankilalla ei ole mahdollisuutta järjestää yksilöllistä työ- ja virketoimintaa. Käytettävissäni ei ole yksityiskohtaisempaa selvitystä siitä, millaisten seikkojen on katsottu estävän tämän. Yleensä tällaisten väitteiden taustalla on voimavarojen ja tilojen riittämättömyys eikä vankilalla aina ole ainakaan lyhyessä ajassa juurikaan mahdollisuuksia vaikuttaa tilanteeseen. En käytettävissäni olevilla tiedoilla pysty arvioimaan, olisiko kantelijalle ollut järjestettävissä toteutunutta enemmän mielekästä ja sellin ulkopuolista toimintaa eikä minulla ole perusteita katsoa, että - - - vankilan ilmoitus järjestämistä vaikeuksista olisi paikkansapitämätön. Vangin ihmisoikeuksien kohtelun kannalta kantelijan olosuhteet ovat kuitenkin olleet ongelmalliset, erityisesti kun kyse on ollut useista kuukausista.

Laillisuusvalvonnassa on vakiintuneesti katsottu, että voimavaroihin ja työmäärään liittyvillä syillä ei hyväksyttävästi voida perustella toimintaa, joka ei vastaa perustuslain 22 §:n vaatimusta siitä, että julkisen vallan on turvattava perusoikeuksien toteutuminen. Resurssiongelmia voidaan kuitenkin ottaa huomioon menettelyn moitittavuuden arvioinnissa.

Voimavarakysymyksissä on viime kädessä kyse poliittisista päätöksistä. Niiden valvominen ei suoranaisesti kuulu oikeusasiamiehen tehtäviin laillisuusvalvojana. Kuitenkin silloin, kun voimavarojen puute vaikuttaa toiminnan lainmukaisuuteen, on laillisuusvalvojan tehtävä puuttua asiaan. Lainsäädännön edellyttämien toimenpiteiden toteuttaminen edellyttää resursseja, jotka turvaavat tosiasiallisesti sen, että lakia pystytään noudattamaan.

Viranomaisen voi omia toimintatapojaan ja työmenetelmiään kehittämällä ainakin tiettyyn määrään saakka pyrkiä vaikuttamaan siihen, että se kykenee hoitamaan tehtävänsä lainmukaisesti. Aina tämäkään ei kuitenkaan riitä, vaan tarvitaan lisäresursseja. Tästä näkökulmasta viranomaisen menettelyä voidaan pitää moitittavana silloin, jos se ei omatoimisesti ryhdy asianmukaisiin toimenpiteisiin esimerkiksi toimintatapojensa tai resurssiensa saattamiseksi muuttuneita olosuhteita vastaavalle tasolle.

En ryhdy nyt selvittämään kokonaistilannetta - - - vankilassa, koska olen viime vuonna ottanut omana aloitteena (dnro 1901/2/11) tutkittavaksi vankien sellin ulkopuolella viettämisen ajan pituuden kaikissa suljetuissa vankiloissa. Oman aloitteeni tarkoitus on selvittää, missä määrin ja millaisin perustein vangit ja tutkintavangit voivat viettää vankiloissa sellinsä ulkopuolella vähemmän kuin kahdeksan tuntia vuorokaudessa. Olen lausuntopyynnössäni pyytänyt Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikköä selvittämään kunkin vankilan osalta ne osastot, joiden vangit tai tutkintavangit viettävät sellin ulkopuolella vähemmän kuin kahdeksan tuntia päivässä, tai jos kyse on osastoa pienemmistä vankiryhmistä tai yksittäisistä vangeista, myös nämä. Samalla pyysin selvittämään, kuinka suuresta osasta kyseisen vankilan vankeja on kyse ja mitkä ovat perusteet näin suljetuille olosuhteille. Lisäksi pyysin keskushallintoyksikköä arvioimaan vankiloista saadun selvityksen pohjalta tilannetta sekä mahdollisia tulevia toimenpiteitä asiassa.

Olen ottanut omana aloitteena (dnro 4086/2/11) selvittäväksi myös tutkintavankilojen yliasutustilanteen ja pyytänyt selvitystä siitä, mihin toimenpiteisiin rikosseuraamusalueilla on mahdollisen yliasutuksen johdosta ryhdytty. Tämänkään vuoksi en pidä tarpeellisena selvittää - - - vankilan tilannetta erikseen.

4

TOIMENPITEET

Saatan edellä esittämäni käsityksen tutkintavangin kohtelusta - - - vankilan johtajan tietoon. Tässä tarkoituksessa lähetän jäljennöksen tästä päätöksestäni hänelle.

Lähetän päätökseni tiedoksi Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikölle sekä - - - rikosseuraamusalueen aluejohtajalle.